

det Aar, i hvilket Genforeningen fandt Sted, maatte ende med et Statsregnskab med en meget betydelig Underbalance; det har vi været fuldkomment forberedt paa.“ Ja, da han et halvt Aar i Forvejen sagde, at det ikke var udelukket, at der vilde blive Balance, saa vidste Ministeren jo ogsaa, at det var Genforeningsaaret. Men dette er naturligvis ogsaa kun en Taleven- ding, som Ministeren bruger for at dække, at hans Bebudelse et halvt Aar i Forvejen er fuldkommen forkert. Saa kommer vi til det Aar, vi nu beskæftiger os med, 1921—22, og om hvilket det vides, hvilket Underskud det bringer for Øjeblikket, paa Grundlag af de Papirer, vi har for os, og hvad Ministeren mener om, hvilket Under- skud det vil bringe. Herom sagde den højtærede Minister ved tredje Behandling af Finanslovsforslaget for 1921—22 den 19. Marts 1921: Vi gaar over med et Overskud paa 144½ Mill. Kr. — altsaa paa selve Finansloven. „Det maa siges at være et Finanslovsoverskud, som giver en rigelig Margin for Tillægsbevillingsloven, selv om der kommer en hel Del Udgifter, som maa opføres paa denne....“ Han taler saa om Prisnedgangen og bedre Forhold for Til- lægsbevillingsloven og fortsætter saa: „Men jeg ønsker dog at pege paa, at i den Hen- seende er Udsigterne væsentligt lysere for det Finansaar, vi snart gaar ind i“ — altsaa det, vi nu har afsluttet —, og at de Ret- telser, som vil være at foretage paa Tillægs- bevillingsloven, i overmaade mange Til- fælde vil komme til at gaa i nedadgaaende Retning. Derfor tror jeg, at man kan med nogenlunde god Fortrøstning imødesæ Fin- ansaaret 1921—22, naturligvis forudsat, at man paalægger sig tilstrækkelig Tilbage- holdenhed med nye Udgifter, og at man ikke giver nogen ny Kornlov for det kom- mende Høstaar“ — det var en Bemærkning til den højtærede Landbrugsminister — . . . „men hvis man afholder sig derfra“ — og det gjorde jo Rigsdagen, den afholdt sig derfra —, og viser fornøden Økonomi paa alle Omraader, giver det Finanslovsforslag, som om kort Tid vil foreligge vedtaget fra dette høje Tings Side, ret gode Løfter om, at der vil kunne opnaas Balance paa Stats- regnskabet for 1921—22.“ Og da vi saa kom saa langt frem som i April 1921, siger den højtærede Minister paa ny: „Da vi nu har set, i hvor høj Grad den Tillægs- bevillingslov, som vi her staar overfor, bærer det ekstraordinæres Præg, og da vi ikke kan imødesæ en Tillægsbevillingslov af blot lignende Beskaffenhed næste Aar, skulde jeg mene, at med en rimelig og forstandig

Økonomi vil 144 Mill. Kr.“ — det var altsaa Overskuddet paa Finansloven — „holde . . . Jeg mener vedblivende, at der er Mulighed for, at vi kan komme igennem med dette.“ Det er, hvad den højtærede Minister har sagt om 1919—20 og 1921—22, og hvad han har sagt om det Statsregnskab, der vilde komme, og som omhandlede hans Forgængers Periode.

Lad os resumere: Om Statsregnskabet 1919—20: I Midten af Juni bebuder den højtærede Minister et Underskud paa 17 Mill. Kr., bortset fra Genforeningslaanet paa 145 Mill. Kr., altsaa et Kasseoverskud paa 128 Mill. Kr.; faktisk bliver det et Kasse- overskud paa henvend 150 Mill. Kr. Om Finansloven for 1920—21 har den højt- ærede Minister udtalt Haab om Balance; der blev et Kasseunderskud paa 105 Mill. Kr. foruden Statslaan optaget paa halvandet hundrede Millioner, altsaa et faktisk Un- derskud paa 255 Mill. Kr. Om Finansloven for 1921—22 har den højtærede Minister udtalt, at nu var der væsentlig bedre og lysere Udsigter end forrige Aar, Balance haabede han paa; det faktiske Forhold blev et Underskud, som opgøres nu til 124 Mill. Kr., som han selv bebuder vil blive 50 Mill. Kr., og dertil et Stats- laan paa 130 Mill. Kr., altsaa et Underskud, som ligger imellem 254 og 180 Mill. Kr.

Naar man har disse Udtalelser af den højtærede Minister i Erindring, stiller man sig naturligvis noget tvivlende overfor, om nu ogsaa det, som den højtærede Minister har sagt om det kommende Statsregnskab, er rigtigt. Jeg foretrækker i alt Fald at vente, til det foreligger, med at indkassere de af den højtærede Minister givne Tal. Det er naturligvis muligt, og det er at haabe, at den højtærede Minister har holdt en saadan Dundertale for Statsboghoderiet, at det har leveret ham rigtige Tal og ikke Tal, som han bagefter bliver nødt til at gaa fra med en Bemærkning om, at han nu atter en Tid skal afholde sig fra at udtale sig det mindste om, hvad Udsigterne nu er.

Under sin Sammenligning af disse Finansaar gjorde den højtærede Finans- minister en Bemærkning om sin Forgængers Styrelse og sagde, at denne havde forhøjet de indirekte Skatter paa en Maade, som slet ikke kan sammenlignes med, hvad han selv nu gør. Dette er jo ganske urigtigt. Den daværende Regering foreslog en Række direkte Skatter paa udpræget Luksus sam- men med uhyre meget større Forøgelse af den direkte Beskatning. Den nuværende Finansminister nedbringer den direkte Be- skatning, gentager alle sin Forgængers